

EKONOMINIAI LIETUVOS VINGIAI

Habil. dr. VYTAUTAS

NEZGADA, Kaunas

Vienas iš svarbiausių šalies ekonomikos svėrtų – pramonė ir toliau menkėja, nes gamyba mažėja. Tai sietina ne tik su perėjimu prie laisvos rinkos ekonomikos, bet ir su klaidomis vykdant privatizaciją bei atskirų pareigūnų aplaidumu, kompetencijos stoka.

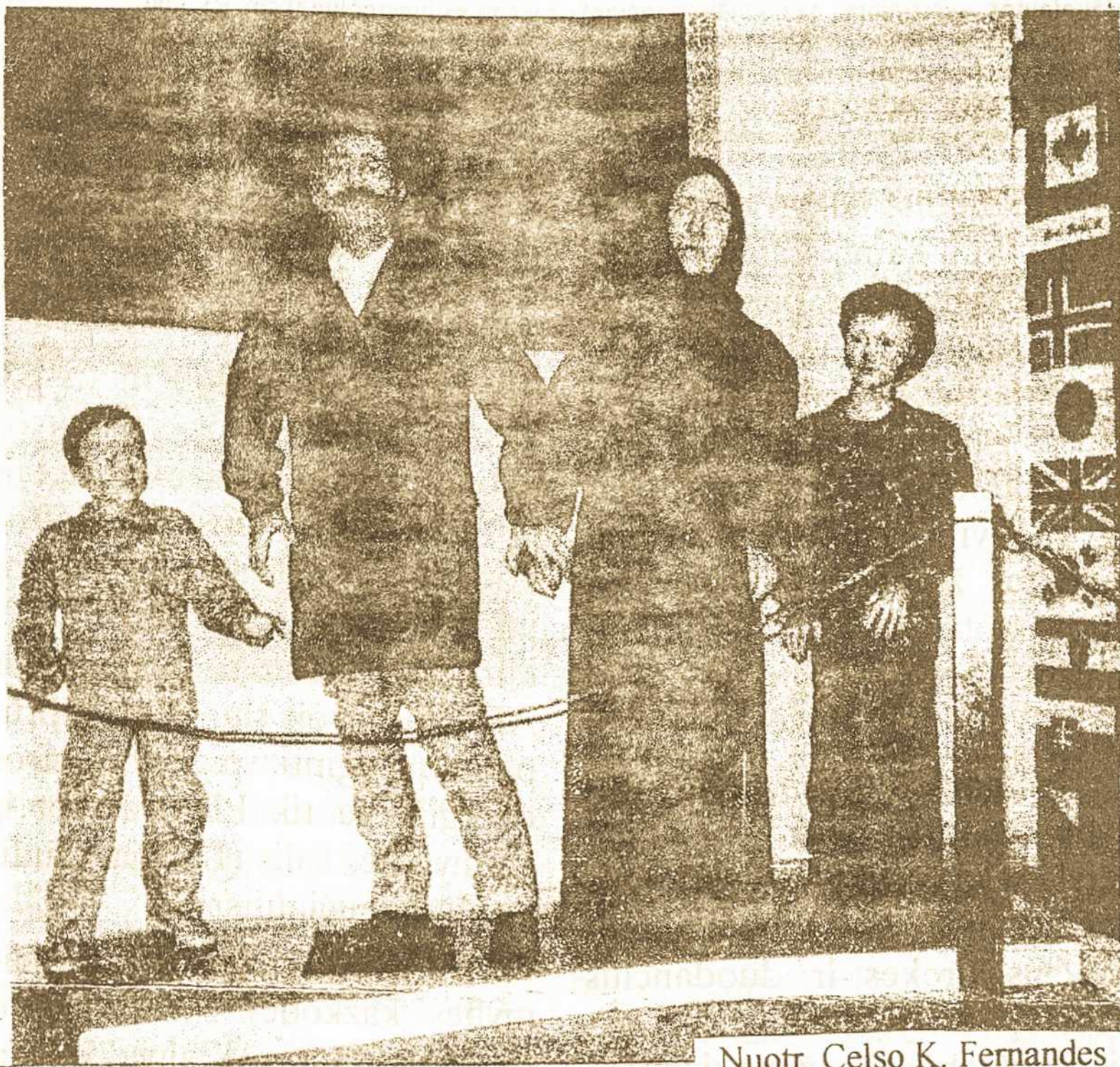
Šiuo metu apie mašinų pramonę Lietuvoje net neverta kalbėti, nes jos neliko. Ji sunyko jau pirmaisiais Nepriklausomybės metais, nes dauguma šios srities įmonių iki atgimimo vykdė Sovietų Sąjungos užsakymus.

Čia verta pabrėžti lengvąją Lietuvos pramonę, kurios gamyba visais laikais sudarė ne mažiau kaip 1/3 visos Lietuvos pramonės gamybos (tiek paskutinį dešimtmetį tarpukario Lietuvoje, tiek ir sovietiniais metais).

Lengvoji pramonė

Ši pramonės šaka turi galias tradicijas, turi neblogų specialistų. (Kauno technologijos universiteto lengvosios pramonės fakultete ruošiami ne tik šios srities kvalifikuoti inžinieriai, bet ir atliekami moksliniai darbai). Gaila, kad Lietuvos tekstilės institutas, anksčiau užsiėmęs moksliniais tyrimais, nesugebėjo eiti kartu su gyvenimu ir šiuo metu vykdo tik vienkartinis (trumpalaikius) su mokslu mažai susietus užsakymus.

Lengvoji Lietuvos pramonė dėl minėtų priežasčių ne taip

Nuotr. Celso K. Fernandes

MEMORIAL DO IMIGRANTE, Visc. De Parnaiba gatvėje, yra įrengtas imigrantų muziejus. Jame buvo surengta imigrantų mokyklų paroda. Čia manekiniai atvaizduoja imigrantus, kurie veda savo vaikus į mokyklą. (Daugiau 7 psl.)

skausmingai išgyveno perėjimą prie rinkos sąlygų bei kitas pertvarkos negandas. Tačiau iš šios pramonės šakos daugumas įmonių neatlaikė pastarųjų metų pernelyg drastiškų mokesčių naštos (nepalankios muitų, importo ir eksporto sistemos spaudimo). Labai gaila, kad atsakingi buvusios vyriausybės vyrai (visų pirma Ūkio ministerija) net nebandė ieškoti išeities iš susidariusios kritinės būklės, ir laiku neužbėgo įvykiams už akių, nestabdė naujų įmonių bankrotų bangos.

Neapgalvotas vyriausybės sprendimas pakelti kainas stipriųjų gėrimų ne tik neprisidėjo

prie blaivybės skleidimo, bet ir dar labiau paskatino naminės degtinės verslą, ieškoti naujų būdų kontrobandiniam spiritui įvežti. Lietuvos išdas negavo šimtų milijonų pajamų, o stiprius gėrimus gaminančių įmonių būklė ir toliau blogėja.

Kiek geresnėje situacijoje yra vynus gaminančios įmonės. Ypač vis didesnį populiarumą įgauna AB "Anykščių vynu" gamyba, šiuo metu išleidžianti apie 50 rūšių vynu. Nuo Anykščių stengiasi neatsilikti ir Alytus. Tačiau ir šios srities įmonių vadovų teigimu, – rytojūs nėra garantuoti.

Netikusio ūkininkavimo pa-

SEMENARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA" E-MAIL: petruksysdb@uol.com.br

Rua Inácio 671 - Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO - SP - BRASIL
Diretor Resp. Vytautas J. Bacevičius
Administrador: Petras Rukšys
Redige Equipe Editorial:
Fone 6341-1886 Fax: 6341-3945

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$ 20,00
Prenumerata oro pastu: R\$ 40,00

Atskiro numerio kaina: R\$ 1,00
GARBES LEIDEJAS R\$ 50,00
REMEJO PRENUMERATA R\$ 40,00

Užuojautos, sveikinimai, skelbimai (anuncios) už viena skilties (coluna) cm. R\$ 3,00
Straipsnius ir korespondencijas Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ar Leidėjų nuomonę.
Čekius ar pašto perlaidas rašyti PETRAS RUKSYS vardu.

vyzdžiu galima laikyti duonos ir jos gaminių kainų staigų pakėlimą, kai šalyje yra pakankamos grūdų atsargos ir ieškoma būdų kaip parduoti (eksportuojant) maisto gaminių perteklių. Ši sritis negali būti palikta rinkos savireguliacijos sferai, nes žymiai Lietuvos žmonių daliai duona šiuo metu tapo pagrindiniu maistu.

Verslai ir mokesčiai

Nemažai kalbama apie būtinybę skatinti vidutinį ir smulkų verslą. Čia turiu galvoje ne prekyvius, bet verslininkus, gaminančius prekes ir duodančius pajamų valstybei mokesčių pavidalu. Gabūs ir sąžiningi verslininkai, kurie rūpinasi ne tik savo gerove, bet ir padeda kitiems steigdami naujas darbo vietas, yra šalies turtas. Todėl valstybės pareiga jiems padėti, o ne žlugdyti perdėta mokesčių našta. Vargu ar vieną kartą patyręs nesėkmę (bankrotą), doras verslininkas dar kartą ryšis imtis šio amato. Deja, pasitraukusi vyriausybė stengėsi surinkti kuo daugiau mokesčių, nesigilindama į pasekmes. Neatlaikę mokesčių naštos verslininkai po metų kitų net tik neduos naudos valstybei, bet ir dalis jų net bus priversti prašyti valstybės paramos pragyvenimui (taps bedarbiais), o gal net papildys nusikalstamo pasaulio gretas, tuo dar labiau padidindami mokesčių mokėtojų našta. Tai ele-

mentari rinkos ekonomijos aritmetika.

Pagrindiniai ramsčiai

Pagrindiniai šiuo metu gerokai suliesėjusios Lietuvos ekonomikos ramsčiai turėtų būti Klaipėdos uostas, naftos kompleksas (Mažeikių naftos įmonė, Būtingės terminalas bei kitos struktūros) ir Ignalinos AE. (Pastaroji šiuo metu aprūpina palyginti pigia elektros energija ne tik Lietuvą, bet ir kaimynines šalis (Latviją, Gudiją, Karaliaučiaus sritį).

Apie Klaipėdos uosto galimybes kažkodėl žiniasklaidoje mažai svarstoma. Klaipėdos kaip strateginio miesto, ypač uosto, galimybės toli gražu nėra išsemtos. Tai priklauso ne tik nuo vyriausybės strategijos, bet ir nuo verslo atstovų, atsakingų už tarptautinių krovinių pervežimą, ir nuo šio vienintelio, neužšalancio Baltijos šalių regione uosto vadovų sugebėjimo, išvalgumo, pastangų sudaryti sutartis tiek su Lietuvos, tiek ir su užsienio firmomis.

Uostamiesčio ekonominei plėtočiai nemažą įtaką turi ir miesto bei apskrities vadovai, jų kompetencija ir pasiryžimas dirbti Lietuvos labui. Kalbant apie naftos kompleksą, negalima nepastebėti visos eilės atsakingų asmenų aplaidumo faktų, susijusių su valstybės patiriamais nuostoliais. Keista, kad vy-

riausybė ėmė svarstyti klausimą dėl naftos tiekimo Mažeikių įmonei tik tada, kai nafta nustojo tekėti. Negi nepasimokyta iš praeities klaidų? Matant Mažeikių įmonės nuostolių dydį (1 mil. Lt. per parą), darosi aišku, kad tai valstybinės svarbos problema, kuria turi rūpintis ne tik generalinis įmonės direktorius Gediminas Kiesus, bet ir atitinkami vyriausybės pareigūnai, juo labiau, kad pastarąjį naftos tiekimo nutraukimą Lietuvai galima laikyti politiniu Rusijos spaudimu.

Mįslingi sutapimai

Kalbant apie energetikos problemas, stebina šie sutapimai:

- neperdavimas naudojimui numatytu laiku šimtus milijonų kainavusio Būtingės naftos terminalo;
- sustabdyta Ignalinos atominė elektros jėgainė;
- įtarimai dėl galimo korupcijos skandalo, vykdamas elektros linijos tiesimo į Vakarų projektą;
- nutrauktas žaliavos tiekimas "Mažeikių naftos įmonei";
- pateikta pasirašyti penkišalė sutartis tarp Rusijos, Gudijos, Lietuvos, Latvijos ir Estijos "Dėl bendro energetikos sistemų darbo". Pastarieji įvykiai atsiranda kažkodėl esant vyriausybės krizei.

Pora pastabų

Už Būtingės terminalo neperdavimą naudojimui numatytu laiku turėtų būti atsakingi vyriausybės darbuotojai. Dėl Ignalinos. Manau, jog valstybinės atominės energetikos apsaugos vyriausias inspektorius S. Kutas turėtų jausti didesnę atsakomybę - būti ne tik griežtu kontrolierium, bet ir patarėju sudarant AE agregatų kapitalinio remonto bei papildomų saugos prie-

monių įgyvendinimo detalia programą. Tai įgalintų išvengti panašių ekonominių sukrėtimų – milijoninių nuostolių.

Panašių projektų, kaip elektros linijos tiesimas į Vakarų įgyvendinimo "švarumu", turėtų pasidomėti ir Lietuvos saugumas.

Naftos komplekso pardavimo (nepasiliekant kontrolinio akcijų paketo) bendrovei "Williams International" nevertėtų skubinti. Derybose su šia bendrove vertėtų pasikliauti ir nepriklausomų žinovų bei savų (nesuinteresuotų) specialistų nuomone.

Sklaidant nepriklausomos Lietuvos ekonomikos vingius ir svarbiausių Lietuvos energetinių objektų darbo efektyvumą pastarųjų metų laikotarpyje negalima nepastebėti šių objektų darbo ritmo sutrikimų, susietų su mūsų didžiojo kaimyno politiniais ir ekonominiais siekiais ir toliau išsaugoti savo įtaką mūsų šalies pagrindinėse ūkio sistemose. Manau, jog laikas, ir Lietuvos saugumas turėtų atskleisti šių abejonių uždangą.

LIETUVOJE

Lietuvos seimas priėmė nuo 2000 m. sausio 1 d. įsigaliosiantį Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymą. Ankstesnis ir nebegaliojantis 1997 m. šios srities įstatymas neapėmė tarnybos paslapčių ir jų apsaugos. Naujuoju papildytas valstybės paslapčių sąrašas, kurių apsaugą turės koordinuoti speciali prezidento tvirtinama komisija. Naujajame įstatyme keičiama informacijos žymėjimo tvarka. Kaip praneša "Lietuvos aidas", įsigaliojus šiam įstatymui, Lietuvos slaptos informacijos klasifikacija bus tolygi ŠAS (NATO) ir Europos sąjungos kraštų tvarkai. **RSJ**

LATVIJOS RESPUBLIKA IŠRINKO NAUJĄ PREZIDENTĄ

Vaira Vīķe-Freiberga, naujai išrinkta Latvijos prezidentė, apie kurią rašo laikraštis "Neue Zuercher Zeitung" 1999 m. birželio 19-20 d. laidoje. Dar prieš vienerius metus Montrealyje dirbusi akademinį darbą tapo Latvijos vadove, nors ten jos daugelis visai nepažįsta. Ji yra dukterė užsienyje gyvenančio latvio, kuris su šeima pasitraukęs į Vakarų Stalino armijai grįžtant į Latviją 1945 m. Galutiniame balsavime Latvijos seime ji išrinkta 53 balsais. Seimą sudaro 100 atstovų. Naujoji prezidentė žada tęsti prieš tai buvusio prezidento G. Ulmanio politiką stengiantis kraštą įjungti į Europos sąjungą ir ŠAS-gą (NATO).

E. ALIONIS-IMÓVEIS E ADVOCACIA

CRECI 42.877 - OAB/SP. 70.880

LOCAÇÃO, VENDAS E ADMINISTRAÇÃO
ADVOCACIA EM GERAL

Darbo valandos: 8:30 iki 18:00 val.
Galima susitarti skirtingą valandą pagal
pageidavimą visuose patarnavimuose.
**Sutvarkome dokumentus pardavimui
ir išnuomavimui.**

Pça Santa Helena, 81 - Vila Prudente
Fone: 6914-4950

PASKIRTAS NAUJAS KARIUOMENĖS VADAS

Generolą majorą Joną Andriškevičių, beveik šešerius metus ėjusį Lietuvos kariuomenės vado pareigas, nuo š.m. liepos 1 d. pakeitė JAV atsargos pulkininkas Jonas Kronkaitis, dvejus metus dirbęs Lietuvos krašto apsaugos viceministeriu. Prisiėmęs naujas pareigas, buvo pakeltas į brigados generolo laipsnį; specialiomis apeigomis įvesdintas į atsakingą pareigybę, atliko priesaiką. Kaip ELTA praneša, Lietuvos prezidentas V. Adamkus iškilmėje pasakė, jog naujasis kariuomenės vadas "paveldi gero lygio karines pajėgas". Išėinančiam vadui gen. J. Andriškevičiui prezidentas įteikė DLK Gedimino II I. ordiną ir padovanojo kardą. Aikštėje prieš Krašto apsaugos ministerijos rūmus, kur vyko iškilmė, buvo išsirikiavę įvairių ginkluotųjų pajėgų būriai. Iškilmę stebėjo seimo pirmininkas V. Landsbergis, krašto apsaugos ministeris Č. Stankevičius, kai kurie seimo nariai, kiti valdžios pareigūnai bei karininkai.

PULK. JONAS KRONKAITIS

Copy Art Copiadora e Gráfica Expressa

Duplicação Digital, Cópia colorida, Encadernação Xerox por metro, Cartões de visita, Arte final, Diagramação, Panfletos, Carimbos, Serviços de fax e gráfica em geral
Av. Zelina, 1001 Fone: 6341-9538
e-mail: copyart@sti.com.br

PASKIRTAS AUKŠČIAUSIOJO TEISMO PIRMININKAS

Vytautas Greičius
Gedimino Žilinsko (ELTA) nuotr.

Liepos 6 d. Seime Aukščiausiojo Teismo pirmininku paskirtas Vytautas Greičius. Už jo paskyrimą į šias pareigas balsavo 67 parlamentarai, susilaikė 3, prieš nebuvo nei vieno.

50-metis V. Greičius turi 24 metų teisėjo praktiką, 1990 m. pradėjo dirbti Aukščiausiajame Teisme. Nuo 1998 metų, po to, kai buvęs Aukščiausiojo Teismo pirmininkas Pranas Kūris išvyko į Europos žmogaus teisių teismą, V. Greičius, kaip laikinai einantis pareigas, vadovavo Aukščiausiajam Teismui.

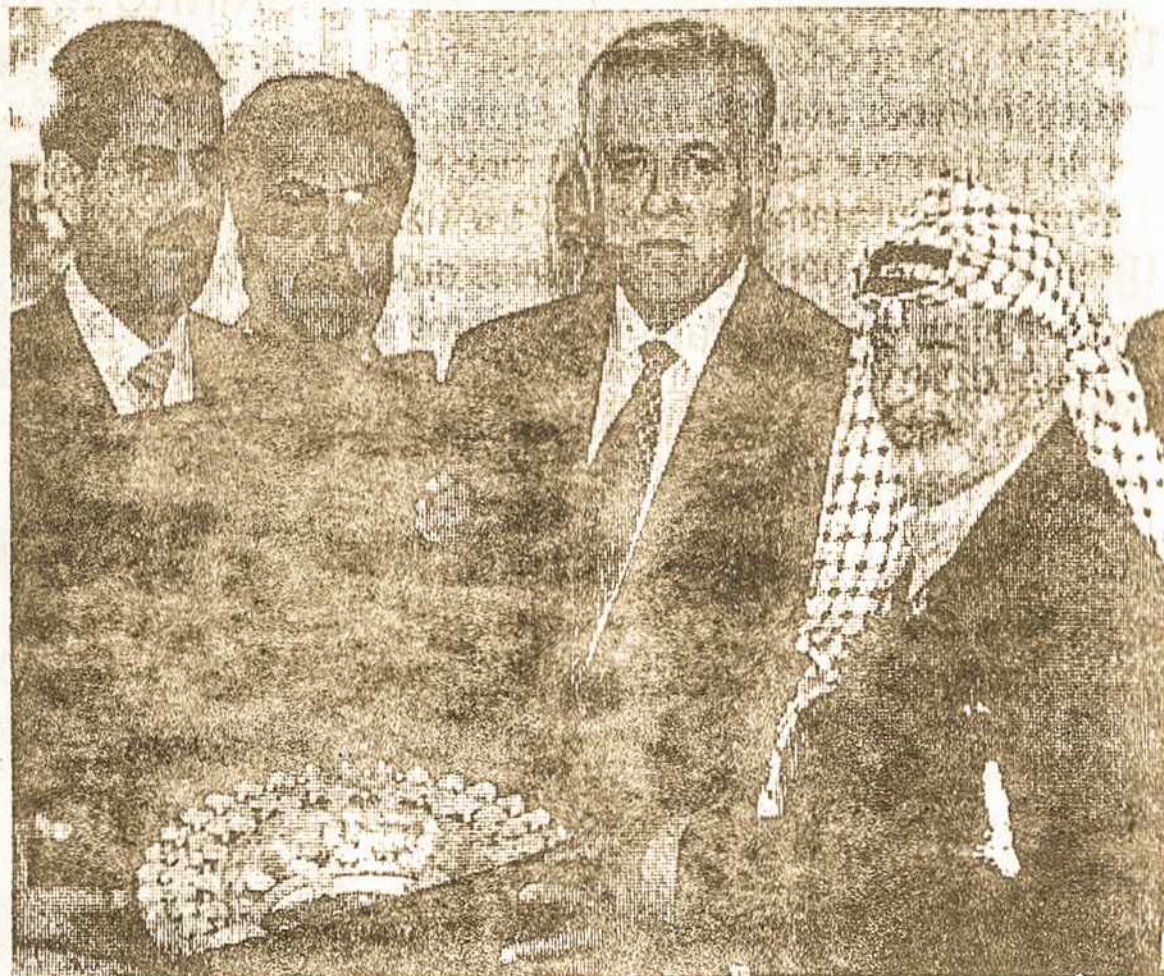
Paskyrus Aukščiausiojo Teismo pirmininku Vytaytą Greičių, baigtas formuoti formuoti Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėjų korpusas.

Lankėsi JK generolas

Liepos 7 d. Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus priėmė Jungtinės karalystės gynybos štabo viršininką generolą Sir Charles Guthrie, kuriam buvo pareikšta padėka už tos valstybės paramą rengiant Lietuvos kariškius. Kaip rašo ELTA, Didžioji Britanija padeda sudaryti bei tobulinti Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje ir Ruklos mokomajame pulke įgyvendinamas programas. Su svečiu, kuris pareiškė DB susidomėjimą ir toliau plėtoti dvišalius karinius santykius su Lietuva, taip pat buvo kalbėta apie tos valstybės paramą pertvarkant Karo akademiją.

Lietuvai Artimieji Rytai - tolimas regionas

Trečiadienį Palestinos savivaldos Pirmininkas Yasseras Arafatas savo iniciatyva atvyko į Vilnių pavakarieniauti su Prezidentu Valdu Adamkumi. Kokie šio apsilankymo rezultatai, kaip Lietuva galėtų prisidėti prie Artimųjų Rytų taikos proceso, klausėme Prezidento patarėjo pavaduotojo užsienio politikos klausimais Egidijaus Meilūno.

Lietuva įsijungė į Artimųjų Rytų taikos procesą

Linas Jonušas

Kuo Lietuva galėtų prisidėti prie Artimųjų Rytų taikos proceso?

Manau, kad Lietuva neturi galimybių tiesiogiai dalyvauti taikos procese, nes Artimieji Rytai mums - tolimas regionas.

Bet Artimųjų Rytų proceso klausimai sprendžiami tarptautiniuose forumuose. Jungtinėse Tautose Lietuva gali išdėstyti savo poziciją, paremdama vieną ar kitą sprendimą, tai buvo daroma ir iki šiol. Lietuva - nedidelė valstybė ir, savaime suprantama, nepretenduoja atlikti Artimuosiuose Rytuose tokio vaidmens, kokį vaidina didžiosios valstybės.

Ar Lietuva turi savo politiką Artimųjų Rytų atžvilgiu?

Manau, kad turi. Politiką formuoja Užsienio reikalų ministerija, ta politika nuosekliai vykdoma. Lietuva suinteresuota, kad tame regione kuo greičiau įsivyratų taika.

Ar Yasseras Arafatas prašė, kad Lietuva paremtų siekį paskelbti nepriklausomą Palestinos valstybę?

Ne, neprašė. Man susidarė įspūdis, kad Arafat nori, jog Lietuva, kaip ir kitos pasaulio valstybės, pasisakydama už jį tame regione, paremtų ir Palestinos, ir kitų regiono valstybių pastangas išspręsti konfliktą. Tik eidami tokiu keliu palestiniečiai tikrai įgyvendinti savo siekius.

Viena Lietuvos televizija paskleidė interpretaciją, neva Arafatas tiesiogiai prašė Lietuvos pagalbos Palestinos savivaldai. Šito tikrai nebuvo.

Ar palestiniečių vadovo priėmimas Prezidentūroje neatsilieps Lietuvos ir Izraelio santykiams? Kaip į Arafato vizitą reagavo Izraelio ambasada?

Nebuvo jokios reakcijos.

Kaip žinote, palestiniečių vadovas priimamas visame pasaulyje. Iš Vilniaus Arafatas išskrido į Helsinkį, ten susitiks su Suomijos prezidentu.

Valstybės tarnybos įstatymas

Lietuvos seimas liepos 8 d. priėmė Valstybės tarnybos įstatymą, kurio pagrindinis tikslas, kaip apibūdino seimo Valstybės valdymo ir savivaldybių komiteto pirmininkas L. Sabutis, yra "siekti padoringos valstybės tarnautojų veiklos, objektyvaus tarnavimo piliečiams". Kaip praneša ELTA, Valstybės tarnybos įstatymas nustato pagrindinius valstybės tarnybos principus, valstybės tarnautojo statusą ir valstybės tarnybos valdymo teisinius pagrindus.

Naujuoju dokumentu patvirtinta, jog pagal lygiateisiškumo principą kiekvienas Lietu-

vos pilietis turi vienodą teisę stoti į valstybės tarnybą, o pagal politinio neutralumo principą viešojo administravimo valstybės tarnautojas privalo nešališkai tarnauti žmonėms, nepaisant asmeninių politinių pažiūrų, darbo metu nedalyvauti politinėje veikloje. Pagal skaidrumo principą bet kokia valstybės tarnautojo tarnybinė veikla yra vieša ir suprantama, atvira įvertinimui ir susipažinimui su jo rengtais tarnybiniais dokumentais. Įstatyme pažymėta, kad į valstybės tarnybą nebus priimami teisti už sunkius nusikaltimus ar nusikaltimus valstybės tarnybai, buvę kadriniai SSRS saugumo darbuotojai.

TĖVAI IR TĖVŲ DIENA

Eurelija M. Balašaitienė

Kasmet iškilmingai ir net sentimentaliam švenčiame Motinos dieną, savo motinas pagerbdami ir apdovanodami, o Amerikoje televizijos ir spaudos reklamos daug prisideda prie dovanų ar gėlių pirkimo. Betgi dar labai neseniai Motinos dienos progomis ne kas kitas, kaip tik lietuvės motinos, rengė parapijų salėse vaišes, valgydino sūnelius ir tėvelius, plušo virtuvėse, gamino maistą, plovė indus, šveitė puodus. Už tą joms buvo atlyginama gėlių puokštelėmis ir vaikučių eilėraštukais. Lietuvių tautosakoje mamytės dažnai atvaizduojamos kaip „sengalvėlės“, nors sunku įsivaiz-

ATSISVEIKINANT SU LUBINU tinės, kuri 1938 m. Romoje laimėjo sidabro medalius. Viešai tai nėra skelbiama, nes jis į Romą negalėjo važiuoti ir oficialiai treneriu tada buvo skelbiamas su komanda vykęs kitas JAV lietuvis – čekagietis Feliksas Kriaučiūnas, kuriam atiteko ta garbė.

Velionis mirė liepos 8 d. Glendale mieste, Kalifornijoje. Po gedulinių Mišių „Incarnation“ šventovėje liepos 15 d. palaidotas „Riverside National Cemetery“, Riverside mieste.

Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus velionies našlei Mary Agnes Lubin liepos 13 d. atsiuntė užuojautos telegramą: „Visos lietuvių valstybės vardu aš noriu Jums perduoti giliausią užuojautą, mirus mūsų mielam Pranui. Jis atidavė tiek daug Lietuvai. Jis išmokė mus žaisti krepšinį. Jis padėjo mums laimėti Europos pirmenybes. Mes dalinamės Jūsų netektimi ir liūdesiu“.

duoti kūdikį supančią ir jam lopšines dainuojančią „sengalvėlę“, o dar neseniai Motinos dienos proga užsienio lietuvių spaudos puslapius puošė „simboliškos“ motinų nuotraukos – senos, palinkusios, su skarelėmis ant galvų. Argi tai ne senojo kaimo močiutės? Kodėl tik jos simbolizuoja lietuvę motiną? Pasidairę į įvairaus amžiaus motinas, matome jas su moderniomis šukuosenomis, kosmetika, auskarais, elegantiškomis skrybėlaitėmis, o ir močiutės atrodo gražiai, neatsilieka nuo madų... Bet motina, kaip ji bebūtų pavaizduojama, yra išlikusi kaip mūsų tautos gyvastingumo simbolis, ką taip nuostabiai atvaizduoja Petro Rimšos skulptūra, kurioje motina, prie varpstelio savo sūnelį moko skaityti.

Dainuojame „Ant tėvelio dvaro sakalai krypavo“, bet mamytė turbūt neturėjo dvaro, gal tik išskyrus Šatrijos Raganos „Sename dvare“, kuriame „mamatė buvo panaši į rožes“... Apie lietuvių vyrų žygdarbius turime apščiai tautosakos, bet mamytė tik ravėjo, sėjo, virė, skalbė, linelius rové, na, ir ašarėles liejo, išleisdama tėvelį ar sūnelį į karą. Mūsų kalboje net ir šeimos aptarime dominuoja „tėvai“, tai vaikai turi „tėvus“, nors tai žodžio „tėvas“ daugiskaita, kai tuo tarpu vokiečiai „tėvus“ vadina „Eltern“, anglų kalbą vartojantys turi žodį „parents“, lenkai turi „rodzicy“.

Bet lietuviai vis tik gerbia motinas, jau nepriklausomoje Lietuvoje įvedę Motinos dieną pirmą gegužės mėnesio sekma-

dienį, bet tėvo dienos neturime, o amerikiečiai ją švenčia trečią birželio sekmadienį. Tai reikia ir mums pagerbti tėvą, padėkoti už suteiktą galimybę siekti mokslo, pasisemti gyvenimo išminties, nors šiais moderniais laikais tą gali suteikti ir mokslus išėjusi motina, šalia namų šeiminkystės dirbdama kaip profesionalė ir namų pajamų papildytoja. Tai negriauna tėvo autoriteto, nemenkina jo vaidmens šeimoje, tik praplečia motinos sampratą, jos neapribojant auklės, siuvėjos ir virėjos pareigomis, o vaikai savo pavardes paveldi tik iš tėvo.

Visais laikais, nuo senovinio patriarchato iki šios dienos, tėvas yra išlikęs šeimos gerovės užtikrintojo ir globėjo vaidmeny. Jei berniukai yra laimingi, kai tėvelis su jais mėto sviedinį ar veda meškerioti, tai mergaitės didžiuojasi tėvelių, džiaugiasi jo pagyrimais ir su baime stebi jo reakciją, ištikus nemalonumui mokykloje ar su draugais. Pažvelgus į gyvenimą realiai, galima drąsiai tvirtinti, kad vaikai daugiau bijo tėvo, negu motinos...

Ne veltui mes Lietuvą vadiname „tėvyne“, o gimtąją vietą „tėviške“, nes mūsų tautoje yra stipriai įaugęs tėvo kultas ir įtakojęs mūsų kalbą. Savaimė suprantama, kad lietuvis tėvas užsitarnauja pagarbos, tai ir Tėvo diena tesuteikia progą ir mažiems, ir jau suaugusiems vaikams padaryti gražų gestą, pagerbti jį, įteikti kad ir kuklią dovanėlę, tarti malonų padėkos žodelį. Tegyvuoja lietuviai tėvai ir te jiems džiaugsmą neša Tėvo diena!

UŽSIMOKĖKITE
ML-VOS PRENUMERATĄ PAŠTU
Išrašykite čekį Petras Rukšys
vardu ir pasiųskite paprastu paštu.

ATSIŠVEIKINANT SU LUBINU

EDVARDAS ŠULAITIS

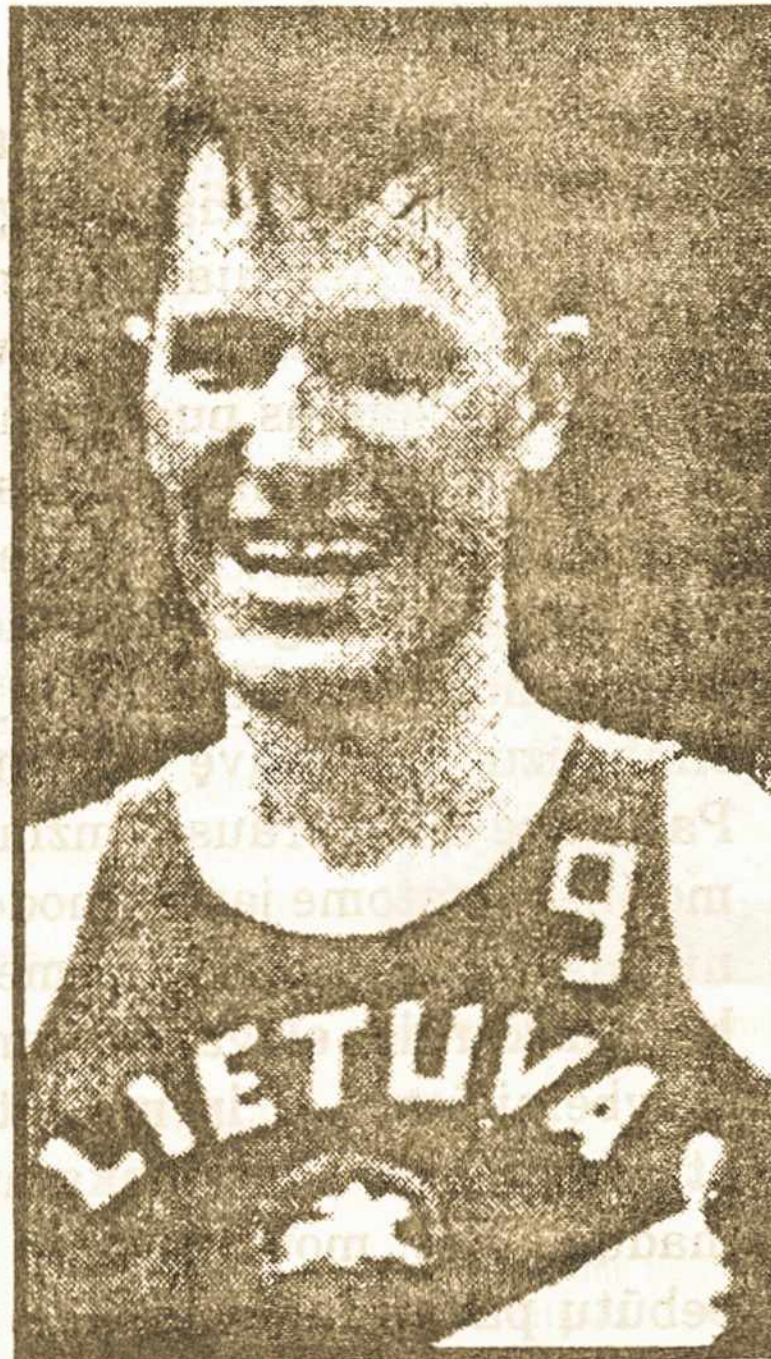
Kas yra Pranas Lubinas lietuviams turbūt aiškinti nebereikia. Jo vardą žino ne vien tik krepšinio mėgėjai, bet ir mažai apie sportą nusimanantieji. O tie, kurie šiek tiek primiršo, reikia pasakyti, jog tai Amerikos krepšinio rinktinės narys, kuris savo gimtajam kraštui – Amerikai padėjo laimėti 1936 m. olimpinis aukso medalius krepšinyje ir kurio dėka Lietuvos krepšininkai laimėjo 1939 m. Europos krepšinio pirmenybes Kaune.

Šis vyras, eidamas savo 90-sius amžiaus metus, 1999 m. liepos 8 d. iškeliavo amžinybėn.

Kai minėjome 60 metų sukaktį nuo tų džiaugsmingų dienų 1939-siais, teko vartyti daug iškarpu, dokumentų, knygų, laiškų, kaupiant medžiagą apie Lubiną bei jo komandos draugus. Jų tarpe Lubinas išsiskiria ne vien tik savo ūgiu, bet ir nuopelnais.

Jis buvo vienas iš penkių Amerikoje gimusių lietuvių, kurie Kaune padėjo Lietuvai laimėti Europos čempionatą. Be jo čia dar žaidė Amerikos lietuviai: Feliksas Kriaučiūnas, Mykolas Ruzgys, Vytautas Budriūnas ir Juozas Jurgėla. Daugumos jų vardai bei pavardės Lietuvoje buvo sulietuvinti, o pats Frank Lubin nedaug pasikeitė – jis tapo Pranu Lubinu. 1939-siais jis buvo 28 metų, svėrė 105 kilogramus ir buvo 196 cm. ūgio. Tais laikais atrodė labai daug ir dėl to ūgio vyko “kova” su latviais, kurie nenorėjo sutikti, kad tokiam aukštam vyrui būtų leidžiama pirmenybėse žaisti.

“Krepšinis – ilgas ir tvirtas tiltas, jungiantis Lietuvą su Amerika, ir aš džiaugiuosi, kad prisidėjau prie šio unikalaus tilto statybos”, – rašė pernai šis mū-

A.a. PRANAS LUBINAS su sporto veteranas savo sveikinime II Lietuvos tautinės olimpiados dalyviams. Aš ten būdamas girdėjau gausius plojimus, kuriais šie Lubino žodžiai buvo Lietuvoje palydėti.

Pats Lubinas Lietuvoje viešėjo vėliau tik vieną kartą – 1989-siais, kai Kauno sporto halėje vyko Lietuvos pergalių Europos krepšinio pirmenybėse Rygoje ir Kaune minėjimas. Ten Lubinas dar sutiko daug mūsų krepšinio veteranų, kurie po to paliko gyvųjų eiles.

Lubinas buvo šių dienų Arvydas Sabonis. Išeivijoje gyvenantiems senesniems tautiečiams jo nuopelnai gal atrodo didesni negu palyginti dar jauno Arvydo.

Ryšiai blizga ir į Los Angeles miesto šaligatvį Lubino gar-

bei įmontuota iš bronzos pagaminta plokštė su krepšinio kamuolio vaizdu ir užrašais “Frank Lubin, 1936”. O mūsų senesniųjų sporto mėgėjų atmintyje turbūt visam laikui atmintyje išliks gyvas Prano Lubino paskutinėse sekundėse metimas 1939 m. Kaune prieš svarbiausius varžovus – latvius, nes jis tada Lietuvai nulėmė čempionų titulą.

P. Lubinas gimė 1910 m. sausio 7 d. šalia Los Angeles esančiame Belveder miestelyje. Užbaigęs pradžios mokyklą, norėjo mokytis toliau, tačiau likimas neleido, nes jaunas turėjo pradėti dirbti. Buvo priimtas į “Universal Pictures” kino studiją techniškais darbais. Bet čia jam buvo proga tobulėti krepšinyje, kadangi tuoj pat pateko į studijos krepšinio komandą, kuri 1936 m. laimėjo JAV krepšinio mėgėjų čempionatą ir išsikovojo teisę septynis žaidėjus pasiųsti į Berlyno olimpiadą (šešis krepšininkus ten pasiuntė kita stipri JAV komanda – “Globe Oil”). Beje, Holyvude P. Lubinas ilgiausiai dirbo apšvietimo specialistu, kai vykdavo filmavimo darbai.

Jo visus nuopelnus krepšinyje yra sunku išskaičiuoti. Jis – pirmasis JAV lietuvis – JAV krepšinio vyrų krepšinio rinktinės kapitonas ir olimpinio aukso medalio laimėtojas. Jis pirmasis sportininkas, pripažintas geriausiu JAV pirmojo šio amžiaus pusėje (1900-1950), pirmasis amerikietis, krepšinį žaidęs net 50 metų ir t.t.

P. Lubinas buvo treneris ir Lietuvos krepšinio moterų rink-

Felix Ricardo Andrusaitis

Fisioterapeuta HC - USP

Tel: 6341-5451 Cel: 9111-4055

Bip: 5188-3838 cod: 116388

EM PORTUGUÊS

O IMIGRANTE VAI A ESCOLA

No período compreendido do dia 11 de abril até 4 de julho p.p aconteceu no Memorial do Imigrante, à Rua Visconde de Parnaíba, 1316, no Brás uma exposição intitulada "O Imigrante vai à escola" reunindo informações das décadas de 20 e 30, quando milhões de imigrantes chegaram ao Brasil e tiveram entre as dificuldades próprias que se apresentam, o desconhecimento do idioma português.

A mostra que foi montada no primeiro andar do imponente casarão da antiga Hospedaria dos Imigrantes, construída em 1886 para receber e alójar os imigrantes nos seus primeiros dias no Brasil foi distribuída em três salões no primeiros dias no Brasil, foi dezenas de bonecos com roupas típicas de seus países davam as boas vindas aos visitantes com seus largos sorrisos em suas roupas coloridas. O segundo salão, revestido com enormes painéis retratando São Paulo do começo do século, preparava o espírito e a memória do visitante para um retorno ao passado. No terceiro e principal salão encontrava-se a parte central da exposição. Livros, cadernos, fotos, cadeiras escolares, diplomas, canetas, tinteiros e outros apetrechos escolares nos davam a idéia de como eram as escolas da época e como se comportavam os filhos de imigrantes que estavam integrados-se à sociedade brasileira.

Numa pequena mostra, mas singela e representativa da presença lituana no Brasil, ali se encontravam, fotos das escolas lituanas em São Paulo, com destaque para a de Vila Bela; diplomas dos formandos nos idiomas lituano e português; fotos de turmas de alunos com autoridades da época; professores; diretor da escola e consul lituano mostrando o nível dos frequentadores e o padrão de qualidade que se impunha ao ensino daquela época.

Exemplares de livros foram mostrados e alguns boletins escolares, sabiamente escolhidos para mostrar as boas notas dos alunos.

Todos os que visitaram a exposição se encantaram até a emoção e especialmente os que viveram aqueles momentos difíceis numa terra até

MEMORIAL DO IMIGRANTE: manequins com traje típico de diversos países de imigração com banreiras nacionais

então estranha e longe muito longe dos seus parentes e entes queridos deixados na longínqua Lituânia.

Celso K. Fernandes

JACAREÍ: FESTA DAS NAÇÕES

Jacarei, 21 de junho de 1.999

Prezado Pe. Petras

Saudações em Cristo

É com muito entusiasmo que lhe escrevo. Conforme nossa conversa pelo telefone quero transmitir à toda colônia, a alegria do reencontro com o Grupo Nemunas. Foi especial e importante para nossa família e para a di-

vulgação da "MUSU LIETUVA" aqui em nosso município. É a primeira vez que realizamos um evento desta natureza. Este sonho idealizado por meu pai, Vicente Klimeika, durante muitos anos atingiu (por intermédio de pessoas do Rotary Clube e do meu empenho) o objetivo tão sonhado: divulgar os costumes, trajes típicos, comidas, língua e das aplaudidas danças apresentadas por belos e saudáveis jovens e crianças descendentes.

Já expressei publicamente os nossos agradecimentos e cumprimentos ao Grupo Nemunas, liderado pela simpática Rosana e pelo Orlândo. A presença deles, de D. Lúcia, do seu

JACAREÍ: as meninas do grupo "Nemunas" se apresentando na festa

esposo, da Janete, do Zizas, da Natália e demais pessoas, abrilhantaram nossa 1ª Festa das Nações. Acredito que foi um marco cultural para a cidade de Jacareí que os recebeu carinhosamente, assim como acolheu meu pai, um dos primeiros lituanos a chegar e constituir família. Hoje, eu, meu marido Carlos Zanutton e nossos filhos (Adriano, Leonardo, Cassiano Danilo) nossas noras e genro, nossos netos (Viviane, Tatiana, Maria Lúcia, Maria Amélia, Ana, Bea, João, Vícor) agradecemos a Deus por tudo o que vivenciamos. É, nossa intenção continuarmos unidos, não só pela Eucaristia, a todos vocês. E pelas famílias Garkauskas, Karnauchovas e Bagdonavicius residentes em Jacareí e São José dos Campos, contando com a sua bênção e orações por todos nós, atenciosamente subscrevo-me

Edith Klimeika Zanutto

NB. Registro também os descendentes de D. Gircis que residem em Jacareí e que vieram marcar presença nesta festa. D. Ana veio de Taubaté para apreciar a apresentação da colônia. Conversamos bastante e estreitamos laços de amizade. Seus netos foram meus alunos.

ACAMPAMENTO ESCOTEIRO

No último mês de julho, durante a semana que se seguiu dos dias 18 à 24, foi realizado o já tradicional acampamento do Grupo de Escoteiros Lituanos Palanga, que está em atividade desde o ano de 1973.

Este grupo de jovens vem exercendo atividades recreativas, cívicas e religiosas visando desenvolver habilidades relacionadas às artes mateiras, como o fundador do movimento escoteiro, nosso querido Lorde Baden-Powell, fez durante toda a sua vida, sempre apoiando-se no lema Deus Pátria e Próximo, o princípio básico do escotismo.

Nesses acampamentos procuramos plantar a semente da lituanidade nos corações de nossos escoteiros uma vez que os costumes e tradições da comunidade lituana exercem mui-

ta influência sobre esses jovens, em sua maioria descendentes desse povo. O acampamento recebeu o nome *Zvaigdžiu Stovykla* (Acampamento de Estrelas) numa referência à magnífica visão que se tem do céu na Estância Lituânica, em Atibaia, local onde o mesmo foi realizado. Passamos dias maravilhosos, em contato direto com a natureza, onde todos os escoteiros tiveram oportunidades de demonstrar suas qualidades, através de brincadeiras, fogueiras e apresentações.

Tivemos também momentos de reflexão, onde pudemos analisar com cautela nossas ações, percebendo os nossos erros e assumindo um compromisso para com Deus de melhorar cada vez mais, que culminaram com a celebração da missa pelo Pe. Pedrinho, na manhã da Sexta-feira.

O acampamento também é sempre uma chance de concretizar o sentimento escoteiro que mantemos dentro de nós ao conquistar o lenço após cumpridas uma série de etapas jurando amor à Deus, à Pátria e ao Próximo.

Outro fato que não pode ser esquecido é o *Talentų Vakaras* (Noite dos Talentos), onde todos apresentam seus talentos.

A *Stovykla* teve como finalidade primária pôr em prática todos os conceitos da boa educação e da moral, além dos próprios mandamentos dos escoteiros, estudados durante nossas reuniões, realizadas aos sábados pela manhã das 9:00 às 11h30 atrás da Igreja São José de V. Zelina. Agradecemos à todos que contribuíram para que esse acampamento se realizasse com sucesso, em especial à D. Eugênia Bacevicius, Jorge Prokopas e Paulo J. Butrimavicius, que foi nosso comandante.

Gustavo H A Ukai

Julia M A Ukai

SAJUNGA-ALIANÇA

Jonas Jakatanvisky

ASSUNTOS GERAIS DE INTERESSE DA SOCIEDADE

Terminado o processo eleitoral o Sr. Presidente da mesa propôs os nomes dos colaboradores que deveriam ser agraciados com o título de honorário: Antanas Augustaitis; Jonas Choroceijus; Nelson Ambrozevicius; Willy Ambrozevicius; Jorge Prokopas; Ricardo Braslauskas; Roberto Bratkauskis; Pedro, Baranauskas; Leonit Medveder; Birute Gervataus-

kas e Stasys Gervatauskas. Aplausos confirmaram a aprovação dos nomes. Os novos sócios honorários, serão diplomados em uma próxima reunião festiva da Sajunga.

Encerrando a AGO, os presentes foram convidados para o grande final no recinto mais frequentado da Sajunga: ALINE-CERVEJARIA BAR. Indiscutivelmente, o local mais aconchegante e gostoso.

O grande final

Aconteceu num clima onde todos os *saiungietčiai* são iguais. Diretores, conselheiros, fiscais, associados contribuintes, honorários, beneméritos o Pe. Pedrinho e o Sr e Sra Jonas Valavicius, eminente consul honorário da República da Lituânia em São Paulo Sem trocadilho, pertence ao quadro de sócios honorários e ostenta o número 16, de onde se deduz a sua antiguidade. De maneira simples e gentil vieram como associados cumprir com o direito de votar e participar da reunião cívica, sem protocolos.

Mantendo a tradição foi servida uma inesa de frios com saladas e salsicha de Santo Amaro quente. Tudo regado com chá, refrigerante, cerveja e destilados num ambiente de sorrisos e *tapinhas* nas costas. Um fato curioso surpreendeu o Sr Boguslauskas que exclamou surpreso e que me deixou admirado:

- Nu tai kas čia.. Kišk junimo. em outras palavras, - que é isso quantos jovens... Boguslauskas, para quem não o conhece, é associado nr. 13.

Era a equipe de danças do *Rambynas* que chegava de um ensaio. São os mais novos *saiungietčiai* que usam o nosso salão para ensaios sob a direção de Sandra Mikalauskas Petroff, Silvia Tubelis e Maristela Zutautas e não ficaram nada a dever ao famoso *Nemunas* de danças. Como tinham que ensaiar para uma apresentação bem próxima e o nosso salão estava ocupado para a Assembléia, usaram outro local, na Vila Zelina. Vieram para nos prestigiar. Vieram para votar. A explicação lhe foi dada. Como todos, também gostou do acontecido.

A reunião que teve início às 16 horas se prolongou até aproximadamente 21, deixando o trabalho final para o trio que se fazia destacar: Ricardo, Leonit e Pedro. É evidente que muitos outros ajudaram a preparar o dia. A todos, um carinhoso *labai ačiū!*

... e ainda dizem na própria diretoria, - que a Sajunga não faz nada pelos *saiungietčiai!*

Fim da mensagem. Iki!

PAGUE A ASSINATURA DO JORNAL PELO CORREIO

Envie cheque nominal à "Petras Ruksys" mandando por carta normal (não precisa registrar)

ŽOLINĖS - KAI VISA BAŽNYČIA ŽOLYNAIS ŽYDI

Viena tautietė, prieš kelis dešimtmečius turėjusi laimės išsprūsti pro sovietų imperijos sienas juosiančią „geležinę uždangą“ į laisvąjį pasaulį ir apsigyventi JAV, šią vasarą pirmą kartą grįžo aplankyti tėviškės ir joje pasilikusių giminių. Suprantama, pasikeitimai nuo anų laikų buvo neapsakomi — kai kurie labai teigiami, kai kurie tik liūdesį sukeliantys.

Nemaloniai nuteikė sekmadienis gimtosios vietovės bažnyčioje, kurion Mišiose dalyvauti susirinko vos pora dešimčių vyresnio amžiaus žmonių, daugiausia moterų. Viešnia prisiminė, kad net bolševikų laikais sekmadieniais bažnyčia būdavo pilnutėlė. Parapija turėjusi stiprų ir gausų chorą, kurio giesmės netilpo bažnyčios skliautuose, bet veržėsi tiesiai į daugų. Dabar vos kelios moterys pavargusiais balsais mėgino užtraukti giesmelę Mišių metu...

Kodėl ateistinės santvarkos metais žmonės plaukte plaukė bažnyčion, nors buvo daromos kliūtys didžiosioms šventėms švęsti, o apylinkės komunistai stropiai registruodavo „bažnytinius“, kad galėtų vėliau taikyti sankcijas. Kodėl anuomet į bažnyčias gausiai rinkdavosi jaunimas, moksleiviai,

Dail. Petras Bugailiškis

ZALIUOJANTYS LIETUVOS LAUKAI

nepaisant, kad kai kurie mokytojai ir mokyklų vadovybės už tai net bausdavo? Ar visa tai buvo ne tikėjimo išpažinimas, o tam tikro protesto prieš okupantą išreiškimas?

Nepaslaptis, kad Lietuvos kaimas labai pasikeitęs. Jo tikrieji gyventojai, įaugę į žaliąjo kaimo aplinką ir sudarę su savo tėviškės žeme neatskiriamą vienetą, sodybų tuštėjimo (galbūt geriau sakyti — prievartinio tuštėjimo) metais buvo išsklaidyti, išplėsti iš savo namų. Jų vieton ilgai niui atsikėlė žmonės, kurių vertybės jau buvo kitokios. Ūkio darbai jiems buvo tik užkrauta pareiga, bet ne meilės savo žemei-maitintojai kiekvienu veiksmu išreiškimas. Juk ir ta žemė priklausė ne ją dirbantiems, o „valstybei“, „partijai“, „didžiajai tėvynei“ — tad nejautė jai

prieraišumo. Nors Lietuvos kaimo laukuose, kaip ir anksčiau, darbavosi (dažniausiai) lietuviškai kalbantys žmonės, bet iš esmės jie buvo tam kaimui svetimi, todėl nepažino senųjų lietuviškų papročių, tradicijų. Niekas jų neišmokė, neperdavė iš kartos į kartą kaip brangiausią palikimą, o jeigu apylinkėje dar gyveno kiek senųjų kaimo gyventojų, tai jie užsidarė savo prisiminimuose ir savo beviltiškoje dabartyje...

Naujieji kaimiečiai atsinešė savo papročius, savo šventes, iš kurių naujoji santvarka jau buvo išravėjusi krikščionybės užuominas ir simboliką. Tad vargiai ir Žolinė, viena gražiausių Katalikų Bažnyčios vidurvasario švenčių, skirta Dievo Motinai Marijai, buvo taip prasmingai švenčiama. ○

ROTISSERIE DO VICTOR LTDA. - ME

- Comidas tipicas
- Salgados em geral
- Frituras
- Fazemos sob encomenda E6341-6623 6341-7094
- Rua Monsenhor Pio Ragazinskas, 29 - Vila Zelina
- Cep 03141-090 - Sao Paulo - SP

COMIDAS LITUANAS

FAZEMOS e ENSINAMOS

VIRTINIAI (ravioli)

KOŠELIENA (geléia de carne)

KUGELIS (torta de batata)

KOPŪSTAI SU DEŠRELEM

(repolho e/ linguça) e outras

Emilia e Beatriz. F: 61.63-49.38

Žolinė, kaip jau pats vardas primena, pasižymi ypatinga apeiga, atliekama Mišių pa- baigoje (kai kur prieš Mišias): gėlių, žolelių, augalų apšlak- tymu švęstu vandeniu, kuni- gui palaiminant, kalbant ati- tinkamas maldas. Šis gražus lietuvių tautos paprotys kilęs iš M. Marijos laidotuvių le- gendos, kai jos šventas kūnas karste buvo papuoštas gau- siais žiedais, o, paėmus Dievo Motiną į dangų su kūnu ir siela, žemėje jos liūdintiems pasiliko tik gėlės. Žinoma, jos jau buvo paliestos ypatingų Dievo Motinos malonių — šventos... Iš šios legendos ir kilo būdingas lietuviškas Ma- rijos į Dangų Ėmimo šventės pavadinimas — Žolinė.

Galbūt tik Verbų sekmadie- nį Lietuvos bažnyčios taip sužaliuodavo ir sužydėdavo maldininkų atsineštomis puokštėmis. Žolinių proga, su- prantama, tos puokštės buvo kitokio pobūdžio, sudarytos iš gyvų darželio, pievų, miškų gėlių ir žolynų. Kaip ir Verbų sekmadienį bažnyčioje palai- mintas, Žolinės puokštės žmo- nės sudžiovindavo, pagarbiai laikydavo, nes jos saugodavu- sios namus nuo gaisro, pik- tųjų dvasių, perkūno įtren- kimo ir visokių negandų. Čia, kaip ne vieną kartą lietuvių liaudies papročiuose bei tra- dicijose, gražiai tarpusavyje susilieja krikščioniškieji ir se- nų senovės elementai: pagar- ba Dievo Motinai Marijai ir meilė gamtai — žemei, jos augmenijai.

Norime linkėti, kad ši pras- minga lietuviška tradicija neišnyktų nei tėvynėje, nei užsieniuose gyvenančių lietu- vių tarpe.

IŠEIVIJOS SIELOVADOS ATEITIS

PAULIUS ANTANAS BALTAKIS

gimė Panevėžio apskrityje, ūkininkų šeimoje. Karo ir okupacijų dėka atsi- dūrė Suomijoje, Norvegijoje, Belgijoje ir galop Kanadoje, kur 16 metų darbavo- si Prisiikėlimo parapijoje Toronte. Tenai padėjo suorganizuoti vienuoly- no ir salės patalpų statybą ir pranciš- konų vedama vasaros stovyklavietę. Labai mėgo jaunimą, doel rengė sto- vyklas ir globojo sporto klubą. 1969 metais buvo perkeltas į New Yorko lietuvių apgyventą Brooklyną kur su- organizavo naujų vienuolyno pastatų, spaustuvės, Kultūros Židinio ir Reli- ginės Šalpos įkūrimą. Neuyorko apy- inkė Tėvas Paulius taip pat daug dė- mesio kreipė į lietuvišką jaunimą — buvo JAV skaučių Seserijos, skautų Brolijos ir ateitininkų dvasios vadovu. Kurį laiką buvo pranciškonų Šv. Ka- zimiero provincijos patarėju, o vėliau vyriausiu provinciolu.

1984 metais Vatikanas Tėvą Paulių paskyrė tituliariniu Egaros vyskupu visai lietuviškai išeivijai. Vyskupo šventimai įvyko 1984 m. rugsėjo 15 Portlando katedroje, Maine valstijoje. 1985 m. vyskupas Paulius Baltakis, OFM, pradėjo leisti informacini biu- letenį "Vyskupo Informacija", o 1988 m. įsteigė išeivijos Lietuvių Sielova- dos Tarybą. 1990 m. buvo pakviestas į Amerikos vyskupų Konferencijos specialų komitetą, kuris rūpinasi Rytų ir Centrinės Europos atsikuriančių bažnyčių pagalba.

Šių metų gruodžio 31 dieną vysku- pui Baltakiui sueina 75 metai. Pagal Bažnyčios teisės kanonus Šv.Tevui Jonui Pauliui II-rajam pateikė oficialų atsistatydinimo raštą. Kartu vysk. Baltakis išreiškė prašymą, kad ir to- liau būtų paskirtas užsieniuose gyve-

nančių lietuvių dvasinis ganytojas ir atkreipė Popiežiaus dėmesį, kad spe- cialaus rūpinimosi reikalingi dideli skaičiai naujųjų imigrantų, ateinančių iš pokomunistinės Lietuvos. Pagal neoficialius duomenis, vien Čikagoje naujai atvykusių yra apie 20.000 ir apie 4.000 New Yorke. Iš buvusių aštuonių vyskupų, aptarnaujančių įvairių kraštų išeiviją, likę tik du vysk.P.Baltakis, OFM ir vengrų vys- kupas Atila, SJ. Kiti grįžo į savo kraš- tus, arba jiems mirus, nauji nebuvo paskirti.

Mūsų atveju yra kelios galimybės. 1.Šv.Tėvas paskirs naują vyskupą. 2.Paves vyskupui Baltakiui laikinai toliau eiti šias pareigas, arba 3 Įsakys Lietuvos vyskupų konferencijai betar- piškai rūpintis užsienyje gyvenančių lietuvių sielovada.

Vysk.Baltakis per paskutinius 15 metų šalia didžiųjų lietuvių telkinų JAV ir Kanadoje, aplankė lietuvių bendruomenes Anglijoje, Argentinoje, Australijoje, Baltgudijoje, Belgijoje, Brazilijoje, Estijoje, Hawajuose, Italijoje, Karaliaučiaus krašte, Kolumbijoje, La- tvijoje, Lenkijoje, Lietuvoje, Naujojoje Zelandijoje, Prancūzijoje, Sveicarijoje, Ukrainoje, Urugvajuje, Venecueloje, Vokietijoje, Vengrijoje, Rusijos mies- tuose — Sankt Peterburge, Maskvoje ir keletoj vietų Sibire. Daugumoje vietų lankėsi net po keletą kartų.

Šiuo metu jau su viršum 10 Lietu- vos kunigų dirba išeivijos sielovadoje, bet ypatingai greitos pagalbos iš Lie- tuvos vyskupų konferencijos laukia Šv.Kazimiero parapija Londone, kur klebonas kun.Jonas Sakevičius MIC sulaukęs 92 m.amžiaus, š.m. birželio mėnesį išvyksta gyventi į Lietuvą. Be to, Sibiras, Maskva Sankt Peterburgas ir Australija taip pat laukia lietuvių misijonierių.

LIPINĖLIS AUTOMOBILIAMS(klijuojamas iš lauko) su Lietuvos vals- tybiniu ženklu raudona ir juoda spalva. Taip pat SIUNČIAME PAŠTU. Lipinėlio kaina su persiuntimu R\$2,00. Turime ir kitų lipinėlių

GĖLIŲ ŠVENTĖ

Liepos 24 dieną šv. Juozapo parapijos bažnyčia buvo išpuošta gėlėmis, kaip kad niekad nebuvo išpuošta. Ne be reikalo, nes buvo ruošiamasi gražioms lietuviškoms vestuvėms. Visiems gerai pažįstama Ramašauskų šeima, kuri, galima sakyti, valdo visą Vila Zelina, rengėsi vestuvėms. Mes visi dar gerai prisimename prieš kelis metus mirusį kun. Algirdą Ramašauską, visų vadinama padre Aldo vardu. Jo vienas brolis Romualdas gyvena Vila Prudentej ir turi sūnų Paulių Rikardą. Jis, mechanikos inžinierius, susidraugavo su šokių ansamblio "Nemunus" šokėja Simone Laučis Pinto. Abu buvo to ansamblio šokėjai ir nusprendė savo draugystę sutvirtinti stipresniu ryšiu - sutuoktuvėmis.

Vestuvių šventė buvo kruopščiai paruošta ir bažnyčion susirinko beveik visa lietuvių kolonija. Šv. Juozapo parapijos bažnyčioje buvo netik Ramašauskų ir Laučių-Pinto šeimų giminės, bet taip pat visas jaunimas, kuris nuo daugelio metų dalyvavo tautinių šokių ansamblyje.

Vestuvines apeigas atliko kun. Petras Rukšys. Pabrolių ir pamergių tarpe buvo daug senų "Nemuniečių".

Pasibaigus religinėms apeigoms, visi svečiai buvo pakviesti į vestulinį pokylį į NOVILHO DE PRATA restoraną, netoli mūsų, ant av. do Estádio, netoli Pacheco de Chaves tikto. Į vestulinę puotą jaunavedžius priėmė tėvai su duona, vynu ir druska pagal lietuvišką paprotį.

Vestuvėse dalyvavo atvykės iš S. Perdo de Aldeia jaunavedžio dėdė Robertas Ramašauskas ir iš Rokiškio atvykusi Simones mamos Irenės pusseserė Zita Stalauškienė.

Vestuviniame pokilyje buvo virs 300 svečių ir daugumas jį mums pažįstami, ypač jaunimas. Buvo smagu pabendrauti saviškiu tarpe švenčians lietuviškas vestuves.

Jaunavedžius mes pažįstame

Jaunavedžiai Paulo Ricardo ir Simone su tėvais Romualdu bei Katharina Ramašauskais ir Delcio bei Irene Laucis Pinto
Nuotr. P. Rukšio

ROBENRTAS RAMAŠAUSKAS
Jaunavedžio dėdė atvykęs iš São Pedro de Aldeia - RJ

kaip mūsų kolonijos veikėjus. Simone daug metų šoko "Nemuno" tautinių šokių ansamblyje ir yra dentistė. Jaunasis Paulo Ricardo yra civilinis inžinieriusš Jo tėvas, Romualdas, taip pat inžinierius, dirbo General Motors kompanijoje, o paskutiniu laiku Perkinsons kompanijoje. Jaunojo motina Katherina yra vokiečių kilmės

mokytoja ir namų šeimininke Simones tėvelis Delcio yra draudimo įstaigos direktorius ir toje srityje dirba daugiau kaip 30 metų. Simones mama Irenė yra namų šeimininkė.

Šios vestuvės įstenge suvienyti didžiąją mūsų koloniją Vila Zelina. Mes tikimės, kad jaunavedžiai Simone ir Paulo Rikardas bus laimingi šeimyniniame gyvenime, ir kad būtų aktyvūs mūsų kolonijos nariai.

ZITA STALAUŠKIENĖ

Laučių pusseserė atvykusi iš Rokiškio

LIETUVOS RESPUBLIKOS
GENERALINIS KONSULATAS
SAN PAULYJE
Consulado Geral da Republica
da Lituania em São Paulo

JONAS VALAVIČIUS
Consul Honorário

Rua Cap. Otavio Machado, 207
04718-000 São Paulo - SP
Fones: 5182-0871 e 5183-2443
FAX: 5182-7441

Jener imóveis Ltda.

ADMINISTRAÇÃO - LOCAÇÃO
COMPRA - VENDA

CRECI J-684

Rua Topazio nº 76 - Aclimação
04105-060 - São Paulo - SP.

Fone: 277-4855
Fax: 277-6948

MŪSŲ ŽINIOS

SKAUTŲ STOVYKLA

Dar kartą, liepos mėnesį, įvyko skautų stovykla Lituanikos sodyboje Brazilijos Lietuvių bendruomenės patalpose ir aplinkoje.

Jau šeštadienį, liepos 16 d., suvažiavo vadovai ir šeimininkės. Paruošė vėliavų aikštę, aplinką ir virtuvę. Sekmadienį, jau anksti rytą, pradėjo pasirodyti stovyklautojai, kuriuos tėvai atvežė apkrautomis mašinomis su palapinėm, miegmaišiais ir aprangom. Kaip Dievo dovana, tikriausia taip ir buvo, oras buvo puikus, saulė švietė kasdien ir temperatūra maloni.

Virš 60 jaunuolių, visokio amžiaus, kaip didelė šeima, visą savaitę praleido kartu. Kiekvieną dieną komandanto skauto-vyčio Pauliaus Butrimavičio švilpukas visus pažadino ir, po greitos higienos bei susitvarkymo, visi stovėjo mankštai, kurią pravedavo prityrę skautai. Po to, skambant Lietuvos Himnui, pakildavo vėliavos aukštai ir buvo daromi pranešimai tos dienos dienotvarkė: kokie pokalbiai, žaidimai, vakarinė programa, ką reikės paruošti ir sužinoti kokia skiltis kurį darbą turi atlikti, kaip ruošti lauko virtuvę. Kiekvieną dieną bent dvi skiltys virė sau pietus lauko virtuvėj.

Kaip visada, kai vyksta stovyklos, per vakarines programas, kaip laužą ar talentų vakarą, ateidavo ir Lituanikos gyventojai, kurie tuo laiku praleido atostogas ir moraliniai rėmė

Palangos skautai dalyvauja Mišiose skautus. Smagiai visi praleido bent porą valandų kas kart. Keli tėvai atvyko į stovyklą, kai jų vaikai davė įžodį.

Stovyklos programą pravedė vyr. skautė Julia A. Ukai, slaugė buvo vyr. skautė Camila Catanocė (Tarasevičius), ūkio vedėjas buvo skautas-vytis Marcio Godoi, mažiukus vilkiukus ir paukštytes prižiūrėjo vyr. skautė Anahy Makuškaitė, susimąstymus ir maldas pravedė v. s. skilt. Claudijus Kupstaitis.

Kun. Petrukas Rukšys buvo atvažiavęs, paruošė dalyvaujančius dėl Mišių, išklaušė išpažinčių, atlaikė Mišias sodybos koplyčioje ir papasakojo apie šventą Jurgį, pasaulio skautų globėją.

Virtuvėj šeimininkavo 3 smagios šeimininkės, kurios skaniai vaišino visus: Eliza Bertasso, Eugenija Greičienė ir Marija Garkauskienė.

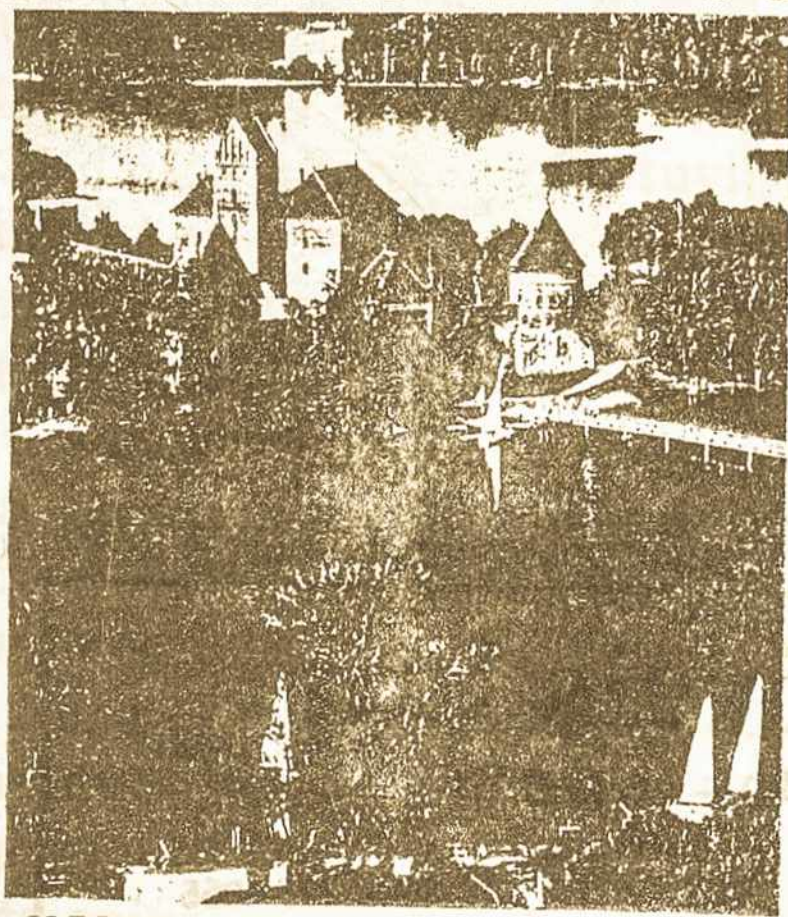
Nuotr. Gustavo H. A. Ukai

Stovykloje dalyvavo ir Palangos skautukai, kurie negali dalyvauti šeštadienio sueigose, nes gyvena toli nuo V. Zelinos. Tai Adomėnai, Luiza iš São Sebastiao, Ton ir Bruno iš Ubatubos, Ažuolai Tahara Charles ir Priscila iš Campinas, Greičiai Tiago, Filipe ir Adriano iš Mongagua ir Veronika Sinkūnas iš Mococa.

Julia Tyla, kaip visada, užleido savo namą, kuris buvo naudojamas stovyklos reikalams. Jai nuoširdus ačiū. Janetei Zizienei, Rosei Ažuolai Taharai, psichologei Lairtes Vidal ir Eduardui Greičiui širdinga padėka už visą paramą. Taip pat dėkojame Dievui už visas suteiktas malones per šią ŽVAIGŽDŽIŲ STOVYKLĄ ruošiantis Kristaus 2.000 metams po Lituanikos žvaigždėtu dangumi.

Atsakingi Vadovai
Vyr. skautininkė Eugelija Bacevičienė
Paskautininkas Jurgis Prokopas

GRAŽI LIETUVA

VAIZDAJUOSTE APIE LIETUVOS
GAMTA IR MIESTUS

SAJUNGA

ALIANÇA

TĖVŲ DIENA

RUOŠIA PIETUS

RUGPJŪČIO 15 AGOSTO - SEKMADIENĮ 13 VALANDĄ

UŽSISAKYTI IŠ ANKSTO TEL.: 5062-3224 ir 6341-6022

RUA LITUANIA, 67 — Mococa — S-gos Namai